

Parasha 37 Brit Hadashah

Hebreerne

Kapittel 3

⁷ Derfor, som Roach HaKådesh sier: «I dag, om dere hører Hans røst, ⁸ da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen», på fristelsens dag i ørkenen. ⁹ Det var der deres fedre fristet Meg, de prøvde Meg, de som hadde sett Mine gjerninger i førti år. ¹⁰ Derfor ble Jeg vred på den slekten, og Jeg sa: De farer alltid vill i hjertet, og de har ikke kjent Mine veier. ¹¹ Så sverget Jeg i Min vrede: De skal ikke komme inn til Min hvile.»

¹² Se til, søsken, at det ikke er et ondt vantroens hjerte i noen av dere, slik at han faller fra Den Levende Elåhim. ¹³ Men forman hverandre daglig, så lenge det heter «i dag», så ikke noen av dere skal bli forherdet ved syndens bedrag. ¹⁴ For vi har fått del i Mashijach, så sant vi helt til enden holder fast på den tillit vi hadde fra begynnelsen,

¹⁵ for det blir sagt: «I dag, om dere hører Hans røst, da forherd ikke deres hjerter som ved «forbitrelsen».» ¹⁶ For hvem var det som hørte og likevel gjorde opprør? Sannelig, var det ikke alle de som kom ut fra Mitsrajim ved Måshe? ¹⁷ Og hvem var Han vred på i førti år? Var det ikke på dem som syndet, så kroppene deres falt om i ørkenen? ¹⁸ Og hvem andre enn dem som ikke hadde vært lydige, var det Han sverget ikke skulle komme inn til Hans hvile?

¹⁹ Så vi ser da at de kunne ikke komme inn på grunn av vantro.

Kapittel 4

¹ Siden det gjenstår et løfte om å komme inn til Hans hvile, så la oss derfor frykte, så ikke noen av dere skal vise seg å være det foruten.